

SCENARIUSZ LEKCJI

Temat: Jezus posyła swoich uczniów

1. Informacje wstępne

Autorka scenariusza: Gabriela Toruno Łukaszyk

wiek dzieci: 10-12 lat

czas trwania lekcji: 45 minut

2. Podstawa biblijna: Ew. Jana 17,14-21; Dz. Apostolskie 8,4-8

3. Prawda centralna: Nieśmy miłość Bożą do narodów

4. Werset do zapamiętania: Ew. Jana 17,18

Jak mnie posłałeś na świat, tak i Ja posłałem ich na świat.

5. Cele operacyjne:

- uczeń interpretuje historię biblijną w odniesieniu do tematu i prawdy centralnej
- uczeń wyjaśnia związek pomiędzy ofiarą Chrystusa na krzyżu, będącą dowodem Bożej miłości, a posłaniem na świat z ewangelią
- uczeń definiuje pojęcie „świat” jako ludzie ze wszystkich narodów, potrzebujących poznać miłość Bożą
- uczeń wymienia widzialne znaki i zmiany w życiu ludzi, które są skutkiem głoszenia miłości Bożej
- uczeń podaje sposoby okazywania miłości
- uczeń okazuje swoim życiem miłość innym
- uczeń modli się o narody

6. Metody: quiz z podziałem na grupy, pogadanka, scenka, metoda projektu, multimedialny pokaz zdjęć

7. Formy pracy: indywidualna i zbiorowa

8. Środki dydaktyczne: Biblia, komputer, rzutnik, globus, kartki tworzące werset, rekwizyty do metody projektu (prześcieradło/narzuta, telefon komórkowy, okulary przeciwsłoneczne, sztuczne pieniądze)

9. Tok lekcji:

A. Przywitanie się z dziećmi i modlitwa

B. Zajęcia wprowadzające:

1. Zapoznanie się

Nauczyciel zadaje pytanie dzieciom, czy mają coś wspólnego z innym narodem (pochodzenie rodziców, przyjaciel z zagranicy, wyjazd do innych krajów itp.)

2. Quiz z podziałem na grupy

Nauczyciel dzieli uczniów na dwie grupy. Zadaje 9 pytań z jedną odpowiedzią, które dotyczą aktualnej sytuacji wiary na świecie w różnych narodach. Pytania są zadawane na przemian do obu grup. Nauczyciel używa do quizu aplikację z grą „kółko i krzyżyk”, którą wyświetla przez rzutnik. Jeśli grupa odpowie poprawnie, wybiera pole, na którym chce postawić kółko/krzyżyk w grze. Jeśli odpowie niepoprawnie, pytanie przechodzi na kolejną grupę.

Noughts and
crosses.ppt

(aplikacja „kółko i krzyżyk”)

Pytania do quizu:

1. Który z podanych państw jest najbardziej zamknięty na ewangelię?

a) Indie

b) Korea Północna

c) Rosja

2. Ile jest obecnie języków na świecie?

a) ok. 6500

b) ok. 8000

c) ok. 11500

3. Ile procent populacji Unii Europejskiej to ateści?

a) ok. 10%

b) ok. 30 %

c) ok. 50 %

4. W którym kraju chrześcijanie spotykają się potajemnie na nabożeństwa?

- a) Chiny
- b) Wenezuela
- c) Kanada

5. Pierwszy kraj na świecie, który przyjął chrześcijaństwo to:

- a) Armenia
- b) Rzym
- c) Grecja

6. Która religia uważana jest za najszybciej rozpowszechniającą się w Europie?

- a) buddyzm
- b) islam
- c) chrześcijaństwo

7. W którym kraju od kilku lat znacząco maleje liczba chrześcijan?

- a) Brazylia
- b) Syria
- c) Australia

8. Ile jest chrześcijan na świecie?

- a) ok. 1,5 miliarda
- b) ok. 2 miliardy
- c) ok. 4 miliardy

9. Ilu jest misjonarzy zagranicznych na świecie?

- a) ok. 90 000
- b) ok. 160 000
- c) ok. 400 000

Nauczyciel opowiada: *Obecnie na świecie żyje prawie 8 mld ludzi. Jak niesamowite jest to, że Bóg widzi każdego z nich w tym samym czasie, angażuje się w życie każdego z nich – nie ważne kto wierzy w Niego, Bóg do końca będzie miał staranie o tego człowieka . Więcej, On dokładnie zna każdego z nas co do szczegółu. Dlatego możemy powiedzieć, że nie ma większej miłości niż miłość Boga. To jest dar dla Ciebie. Jesteś nośnikiem miłości Jezusa. Zobaczcie jak ogromny jest świat, jak wiele jest narodów. Nawet wychodząc codziennie na ulicę spotykacie wielu nieznanym ludzi. Gdziekolwiek jesteś, możesz nieść Bożą miłość dalej – w rodzinie, sąsiadom, a może Bóg postawi Ci na drodze kompletnie obcą osobę. Bóg nas posyła, ponieważ mamy w sobie coś więcej niż reszta świata. Przyjęliśmy Bożą miłość, która zmienia nasze życie. Jezus pragnie, żebyśmy przekazywali ten dar dalej innym ludziom w swoim otoczeniu i dalej, gdziekolwiek się znajdziemy.*

C. Zaznajomienie się z nowym materiałem:

1. Samodzielna praca z tekstem

Nauczyciel podaje pytania do pracy z tekstem biblijnym, rozdając kartę pracy (zał. 1).

Uczniowie samodzielnie czytają fragment z Ew. Jana 17,14-21 i zapisują swoje odpowiedzi.

Pytania:

- Do kogo Jezus zwraca się w tych słowach? O kim mówi?
- Czym jest „świat”?
- Dlaczego Jezus mówi, że nie jesteśmy z tego świata?
- Dlaczego Jezus posyła nas na świat?

Nauczyciel daje uczniom 5 minut na przeczytanie i odpowiedzenie na pytania. Następnie zachęca dzieci, aby podzieliły się swoimi wnioskami przed klasą.

2. Scenka na podstawie fragmentu z Dz. Apostolskich 8,4-8

Jedno dziecko czyta na głos tekst z Dz 8,4-8. Po przeczytaniu nauczyciel rozdziela role do scenki (narrator, Filip, tłum).

Tekst do scenki:

Gdy Kościół w Jerozolimie zaczął się rozrastać i wielu ludzi poznawało osobiście Jezusa, przyszedł czas prześladowań chrześcijan w Jerozolimie. Z tego powodu wielu wierzących rozproszyło się w inne okolice. Tak też postąpił Filip. Filip służył Bogu jako diakon, czyli pomagał obsługiwać stoły. Choć służył w tak prosty sposób, to Jego serce było przepelnione Duchem Świętym i mądrością. Kochał On Jezusa i trzymał się Jego słów nawet w chwili, gdy znalazł się sam daleko od bliskiej mu Jerozolimy. Miał on w sercu postawę sługi.

Filip: Użyj mnie tam. Gdzie chcesz, Panie. W miejscu, gdzie mnie postawisz, będę nieść ludziom Twoją miłość.

Filip bardzo dobrze znał Boże serce. Wiedział więc, że pierwszym priorytetem wobec innych ludzi jest miłowanie ich. Stale pamiętał historie o Jezusie, który zauważał biednych i wołających o pomoc ani nie wahał się uzdrowić chorego i nie przyjąć do płaczącego. Jezus kochał i niósł miłość do każdego napotkanego człowieka. Filip był uczniem Jezusa, gdyż Go

naśladował. Tak więc, Filip podązał przed siebie, aż doszedł do Smarii. Naród Samarytan był nie lubiany przez Żydów. Mimo to, Filip zatrzymał się i postanowił głosić o Jezusie właśnie w tym miejscu. Zamiast nienawidzić napotkanych tam ludzi, jak to by postąpił przeciętny Żyd żyjący w tamtych czasach, Filip postanowił, że zanieśie tym ludziom miłość Bożą.

Gdy tylko zaczął mówić na ulicach, przyszły do niego tłumy głodne, by słuchać o Tym, który oddał za nich życie z miłości.

Filip: Bóg tak bardzo was pokochał, że oddał swojego jedyne Syna, Jezusa Chrystusa, abyście mieli życie wieczne, a nie ginęli. Dzięki Jego miłości możesz otrzymać dzisiaj wolność i uzdrowienie.

Wielu uwierzyło słowom Filipa i uwierzyli w miłość jaką ma dla nich Bóg. Uwierzyli w Jezusa, który ma moc zmienić ich sytuację. Ci wszyscy, którzy to przyjęli doświadczyli tego dnia cudu. Sparaliżowani skakali z radości, uwolnieni czuli się lekko jak nigdy i wszyscy oddali Bogu chwałę za zbawienie oraz za to, że przysłał do nich tego jednego człowieka, który opowiedział im i pokazał czym jest Boża miłość.

Koniec scenki, nauczyciel omawia z dziećmi ich wrażenia.

Filip był świadomy dwóch rzeczy. Po pierwsze, znał Boże serce, które kocha każdego człowieka. Po drugie, przyjął osobiście miłość Bożą i miał tożsamość ucznia Jezusa. Uczeń Jezusa to ten, który naśladuje Go, a więc traktuje innych tak samo jak by to zrobił Jezus – z troską i miłością. Filip niewątpliwie zaniósł światło Bożej miłości do narodu Samarytan. On wcale nie chciał ze swojej woli opuszczać Jerozolimy, miejsca gdzie czuł się dobrze. Przyszły trudności i prześladowania, ale to go nie powstrzymało od bycia wiernym Bogu. Szedł i pewnie nie wiedział co go spotka, a gdy natrafił na Samarię, nie przeszedł obojętnie, widząc wielu chorych, zniewolonych i głodnych ewangelii ludzi. Zaniósł miłość do innego narodu. Zobaczcie, Jezus był w tym obecny – przyszła radość, wolność i uzdrowienie.

D. Kierowanie procesami uogólniania

1. Metoda projektu

Teraz dzieci przenoszą się do realiów współczesnego świata. W tym celu nauczyciel zaprasza je do zapoznania się z dwoma przypadkami osób, które nie znają Boga, a żyją w dwóch różnych częściach świata, w odmiennych kulturach. Na sam początek zadaje uczniom pytanie: *W jaki sposób możesz zanieść Bożą miłość do tych ludzi?*

Następnie nauczyciel dzieli klasę na dwie grupy i przydziela każdej jeden kraj. Każda z grup wyznacza po jednej osobie, która będzie odgrywać przeciętnego mieszkańca tego kraju. Osoby te otrzymują rekwizyty – osoba odgrywająca mieszkańca z Demokratycznej Republiki Konga szary koc, a z Kataru banknoty, komórkę i okulary (zał. 2 i 3). Nauczyciel opowiada krótkie opisy na temat kontekstu życiowego tych osób, wyświetlając zdjęcia w programie PowerPoint (zał. 4). Następnie każda z grup otrzymuje pytania do wspólnego omówienia.

Pytania:

1. Co byś powiedział tej osobie?
2. Co byś zrobił dla tej osoby?
3. O co byś się pomodlił za tą osobę?

Każda grupa wychodzi do wyznaczonej osoby i przedstawia odpowiedzi na pytania (w formie scenki).

I stacja – Demokratyczna Republika Konga	II stacja - Katar
<i>Opis: Demokratyczna Republika Konga to obecnie najbiedniejszy kraj świata. Panuje tam głód, przemoc, ubóstwo i choroby. Ludzie żyją tu z dnia na dzień często walcząc o przetrwanie. Wielu nie ma domów i musi radzić sobie na ulicy, żebrząc. Choć ludzie tu są ubodzy i głodni, to równie bardzo jak zaspokojenia swoich potrzeb potrzebują poznać Jezusa.</i>	<i>Opis: Katar jest najbogatszym krajem na świecie, gdyż wzbogaca się dzięki wielkim zasobom gazu ziemnego i ropy naftowej. Jest to ważne centrum światowej bankowości. Ludzie żyją tu pod dostatkiem, stać ich na samochód, telefon czy wyjazd na wakacje. Nie wiedzą czym jest głód ani ubóstwo. Jednak pomimo bogactw, które gromadzą, to nie daje im szczęścia. W głębi serca są smutni, szukając prawdziwego szczęścia, które może im dać tylko Jezus.</i>

2. Nauka wersetu

Nauczyciel dzieli dzieci na 12 grup (w pary lub pojedynczo). Każda grupa otrzymuje kartkę z numerem oraz nazwą kraju. Każda grupa ma za zadanie odnaleźć na globusie kartkę przyczepioną do swojego kraju oznaczonym numerem. Każdemu numerowi odpowiada jeden wyraz wersetu – z jednej strony po polsku, a na odwrocie w języku obcym (danego kraju). Dzieci mają za zadanie w grupie ułożyć werset.

Następnie nauczyciel wiesza kartki, tworzące werset w widocznym miejscu i stopniowo odwraca kartki na drugą stronę, tak aż cały werset będzie całkowicie w obcych wyrazach. Za każdym razem uczniowie razem powtarzają werset.

E. Wiązanie teorii z praktyką

1. Modlitwa o narody

Nauczyciel zaprasza dzieci do indywidualnej modlitwy za narody. Sam rozpoczyna modlitwą:

Panie, proszę pokaż każdemu z nas naród, za który chcesz, abyśmy się dzisiaj modlili. Pokaż nam Twoje serce, które masz dla tych ludzi.

Nauczyciel daje dzieciom czas na wyciszenie i zapytanie Boga o naród do modlitwy. Dzieci mogą podchodzić do globusa i kłaść rękę na dany kraj.

F. Modlitwa końcowa

Nauczyciel daje możliwość chętnym uczniom na końcową modlitwę na głos. Sam na koniec modli się i błogosławi uczniów.

Ew. Jana 17,14-21

1. Do kogo Jezus zwraca się w tych słowach? O kim mówi?

2. Czym jest „świat”?

3. Dlaczego Jezus mówi, że nie jesteśmy z tego świata?

4. Dlaczego Jezus posyła nas na świat?

